

Kvóty jsou strkáním hlavy do písku

27.06.2015

Každý suverénní stát má právo rozhodovat o tom, komu jak a za jakých okolností udělí azyl, případně komu jej neudělí. To je také jeden z důvodů, proč odmítám snahy některých představitelů Evropské unie o zavedení kvót, kolik uprchlíků má přijmout ta či ona členská země. Pokud tedy přistoupíme na tyto snahy z Bruselu, vzdáme se významné části naší státní suverenity.

Co je však podstatnější, že podobná opatření systémově vůbec nic neřeší.

Evropa v současné době čelí nekonečné vlně uprchlíků ze zemí Blízkého Východu. Denně k evropským břehům přirážejí lodě pašeráků, které na Starý kontinent vysazují stovky běženců. V médiích, na sociálních sítích i po hospodách se vedou plamenné diskuse o motivaci těchto lidí. Prchají před válečnými konflikty, tvrdí jedni. Jsou to ekonomičtí běženci, které láká sociální systém bohaté Evropy, kontrují druzí. Pravdu asi mají oba tábory – případ od případu.

Podstatné však je, že politika kvót tuto vlnu, která hrozí přerůst v exodus, nezastaví a nevyřeší příčiny. Ty je třeba řešit přímo v místech, ze kterých běženci do Evropy exitují – politickými nástroji, ekonomickými nástroji i humanitární pomocí, případně i vojenskou cestou. Kvóty zkrátka nic neřeší, jen řešení oddalují a částečně i komplikují. Až se změní obdobnými pseudohumanistickými řešeními sociální a kulturní mapa našeho kontinentu, bude již pozdě.

[Alexander Bellu](#),

zastupitel za ODS